

Nyári készülődések a Dunán.

(Épülnek az uszodák. — Megnyiták a csónakházak.)

A tavaszpusztító, felujult viharos téli napok után, szinte átmenet nélkül csapott át az időjárás a nyárba. Amilyen váratlanul ért bennünket a több napig tartó második téli évszak, éppen oly hirtelen lepett meg bennünket a — kánikula. A fák, amelyeket megkimélt a borzasztó tavaszi fagy, nem is lombosodhattak ki, amikor már fejünk fölé huszonöt-harminc Celsius foknyi hőséggel tüzött a nap. De ez is rövid ideig tartott, mert csakhamar ősziösen hűvös napok következtek, majd a fagyos szentek. Végül azonban mégis csak beállnak a szép napok.

Ezekbe a természeti ugrásokba lassanként egészen beleszokunk és azt fogadjuk el, amihez épen hozzájutunk. Ha áprilisban alkalom nyílik rá, hát *ródlizunk*, májusban már szívesen *fürdünk* a szabadban és ha úgy fordulna a sora, hát ugyanezt örömmel cselekednők meg akár — decemberben is. Most már reménykedünk a tartós szép időben és mindenkinek csak egy a kívánsága:

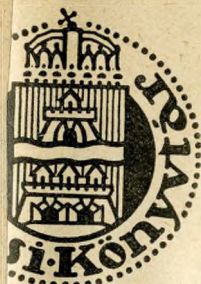
— Oh, bár minél tovább tartana a nyár ...

A rendes nyári készülődések nyomát látjuk a Dunapart mindkét oldalán. Lázás sietséggel tákolják egybe az uszodákat és a Ujpesti szigettől le a Lágymányosig hangos konácsolással énitenek az ácsok és a víz-

áztatta öreg gerendákból faragnak forgácsot. Ezek a fürdőházak télen át valahol Óbudán védett helyen várják az istenadta nyarat. Rendszerint részekre vannak szedve és csak az alsó váza marad úgy, amint van. Nyáron azután hajókkal vontatják mindenestől helyeikre. Kitatarozzák valamennyit s azután késő szeptemberig büszkén állnak a vizen.

Nem kell azonban azt hinni, hogy csak az élelmes üzleti szellem készülődik sietve a nyárra az uszodákkal, mert az igazság kedvéért meg kell jegyezni, hogy az *ingyenuszodák* is épülnek már és nagyban fáradnak a katonai uszodák felállításán is.

A legélénkebb az élet a Margitsziget körül. Itt valamennyi sportklubnak megnyílt már a csónakháza. A regattista-fiókák egész délelőttökön át izzadnak szárnypróbálgatásaik alatt, míg a kiképzettek vigan siklanak alsó és felső irányban óraütespontossággal kezelve az evezőjüket.

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

794

Hely

Szerző Szántó Ferenc.
Cím Nyári készülődések a Dunán.

Idő

1913

Személy

Forrás: Budapest

Bp

1913 4/18

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fü)

Ez azonban csak az egyik részük. A másik része ezeknek a sportkluboknak a kényelemnek áldoz. Fürdőnadrágban kifekszenek a csónakházak elé és vörösbarnára, jobban mondva: félangolosra süttetik magukat, ami nem bántja őket, annál inkább sem, mert csaknem valamennyien anglomaniakusok.

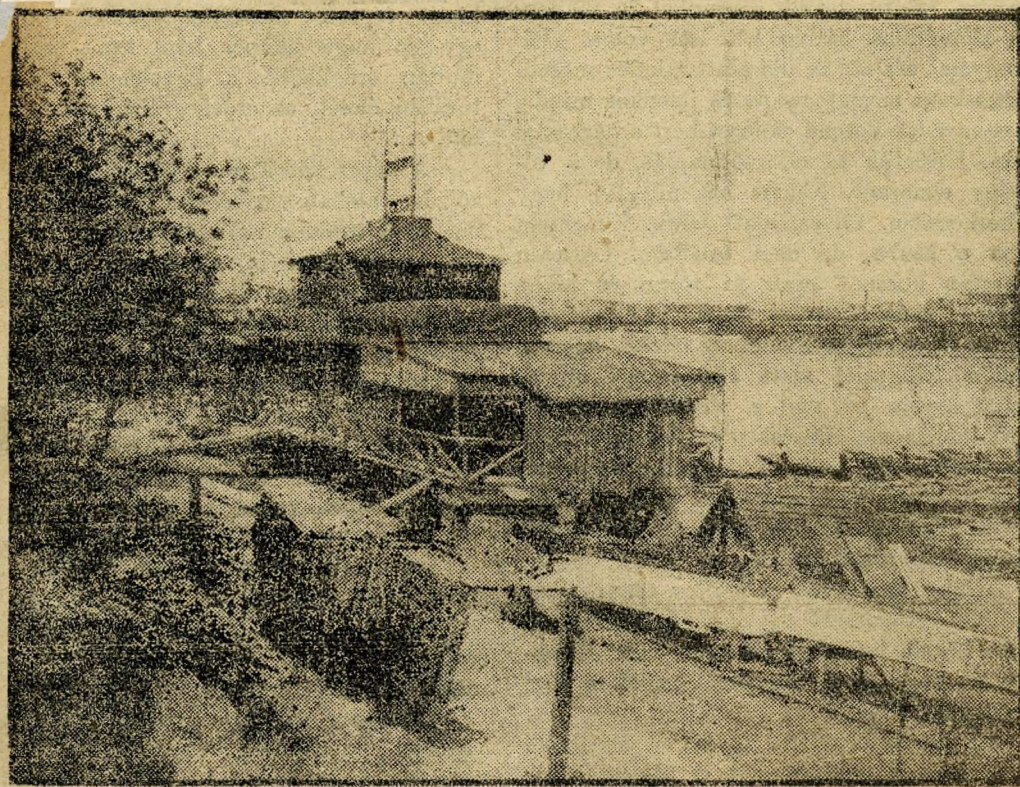
Társadalmi szempontból legérdekesebb a kép a Lágymányoson. Itt egy kiselejtezett hatalmas halászbárkára egy jókora csónakházat építettek. Benne lakik a felügyelő tizenegytagu családjával. A szárazföld fölül nagy baromfiudvara van és két vicsorító veszedelmes házórzó kutya fogadja „barátságosan” az idegent. A Duna felől akkora csónakflottája van, hogy például Montenegrónak még — dióhéja sincs annyi.

Ez az egyetlen csónakház Budapesten, ahová sem két tag, sem egy tag nem ajánlja be az embereket, nem kérnek senkitől passpartut, igazolványt, meg egyebet, nem nézik ferdeszemmel se így, se úgy, mindenki jöhet, mehet, megváltja a maga jegyét, kiválaszt valamilyen csónakot és addig ladikázik, ameddig megfizeti, ameddig jól esik.

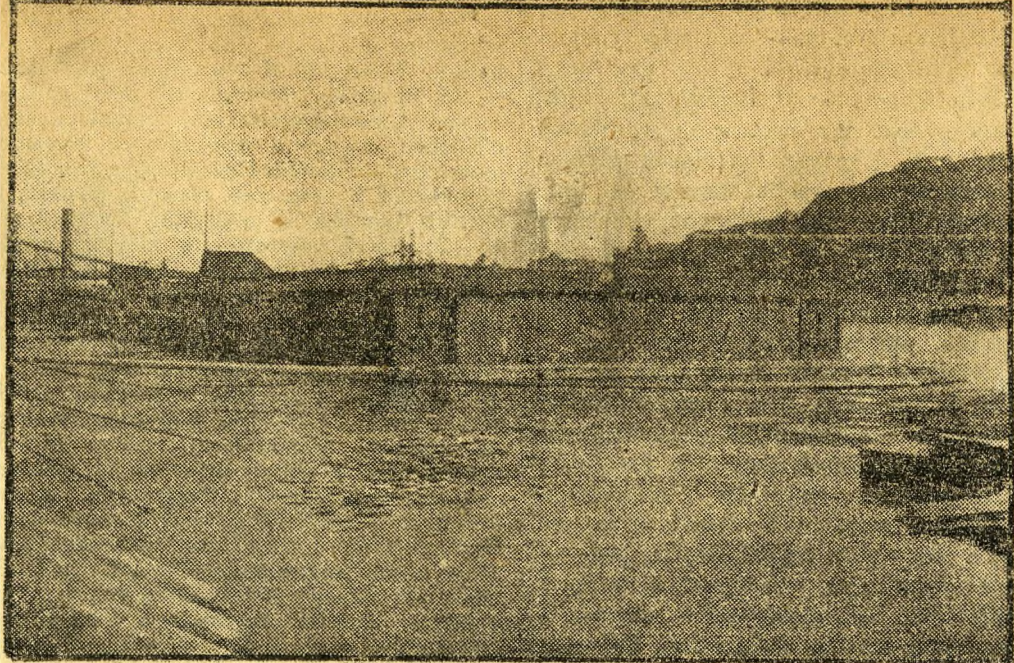
Igaz, hogy a felszerelés nem olyan, mint a margitszigeti csónakházakban, tréner sincs, jóakaratu tanító-klubtárs sincs, de azért nagyszerűen megtalálja mindenki a maga kedvtelését.

Jó nehéz buzahányó lapátféle az evező,

cs. 81. sz.

Csónakház a Lágymányoson.

Nyári uszoda a Dunán.

még súlyosabb a csónak, de őszinte, leplezetlen a kedvtelés.

Ünnepnaponkint oly mozgalmas itt az élet, hogy egyik ember a másikra vár, míg a rengeteg csónak közül megkaphat egyet.

Ez a *nép-terrénium*. De szépszámmal akadnak uriemberek is, akiknek szintén nincs alkalmuk drága sportklubokban gyakorolni és élvezni az evezés gyönyörtiségét.

Nemsokára táblákon fogja tiltani ezen a tájon a rendőség a fürdést. Eddig azonban, a multban még mindig akadtak bátor szabaduszók, akik azt mondták, hogy a rendőr

menjen betörőt fogni, őket pedig hagyja békében.

Igy történt meg többször, hogy a lágymányosi Dunaágban egy-egy ember lett az áldozata merészségének. Ezek azonban szórványos esetek és előfordult már olyan helyeken is, ahol nagyon is meg van engedve a fürdés.

Mindenesetre öröm a szemlélőnek is látni az üdítő nyári képeket és a legkellemesebb impressziókkal távozni akár a Margitszigetről, akár pedig a Lágymányosról.

Szántó Ferenc.